

Potieracia



ELS MORALISTES

—Vaja, aquet setmanari es el colmo de la indecencia y la bruticia....
—Si querido, es precis se fassi aviat una *Lliga* contra tanta inmoralitat.

SI VOLEN BEURER BO Y
BARATO, VISITEN LA CASA MOR

Es ont se beu lo millor vermut de Lleida ♦ Rambla de Fernando



Grans novetats en Valenciennes •
Tuls • «Encajes» • Guants • Mitjes •
Mitjons • Botons • Banos • Brodats á
pesses y á pés • Perfumería • Moneders

: Joan Porta:

Plassa Sal, 1 — Esterería, 13

P. CASTRO

METJE RADIÓLEC

■ ■ ■
Consulta de 10 á 1 y de 6 á 8

Plassa de la Constitució, 19-pral.



Kiosco Germans Jové

BEGUDES DE TOTES CLASSES

■ SODIS IDEAL ■

Plassa de Sant Joan

J. Agustí Blasco

Sastrería. - Major, 82

RECADERS DIARIS DIRECTES

GASOL OLIVERAS BRUNET

— — — Sucesors de Cañol — — —

BARCELONA, Riera S. Joan, 12-Telefon, 2818

— — — SUCURSAL: Hospital, 2 — — —

MANRESA,
Carrer S. Miquel, 9 ♦ LLEIDA,
Esterería, 10

L' acreditada CAMISERÍA
d' en SIMEON IBARS, pagant
tribut á la premsa, recomana
deixém aquest lloc en blanc.

Poticeracia

Un Cartell

Al llegir aqueixa capsalera potser se creurán qualques de nos tres llegidors que anem á parlar d' un anunci mes ó menos interessant. Doncs no es aixó. El cas que 'ls vaig á referir del cartell que 'ns ocupa es un fet qne n' hi há pera lleparsen els dits. Es una amanideta ab en siam, tomaquet, bacallá y olives; es á dir una esqueixada complerta.. Encare no endevinen el fet ab aqueixa insinuació de l' esqueixada? Doncs, es molt senzill. Com recordarán els llegidors, ara fá dues setmanas aparagué en el balcó de la nostre modesta Redacció, com tots els diumenges, un cartell representant l' as de bastos, alegoria motivada per un fet del que un de nostres companys de redacció fou víctima. Nosaltres som així, francs y cor-oberts y no 'ns dolen pren-des. L' indole del nostre setmanari ens obliga á jutjar les coses de la vida y á atacarlas unica y exclusivament pel costat comic. L'ironía impera á casa nostra y fins quan caiem, ab magnanim despreci al que dirán posem lo coll sota el seu peu. Pro no tot hom es tant abnegat, sino comparin.

Com sempre, á les quatre del matí del prop-passat diumenge penjarem el lleteret, sens ás de basto, ab el subs-

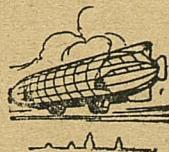
Tercera época ··· Núm. 47

··· Lleida 14 de Septembre 1912.

Redacció y Administració: Major 64 - pral.

= La correspondencia al Director =

crit de *alquilado*. La ignocenta broma degué ferir fondament á algú puig que 'l retol fou arrencat de la balconada escala da com ho fán els lladregots á la sombra y quan no passava ningú per lo carrer Major, amparantse cobardament ab l' impunitat del seu fet, evitant tot perill. Pro el gat per laminer moltes vegades s' escalda la pota; y nosaltres que á dir vritat ja esperavem una valentia de tal índole, varem guarnir el cartell ab infinitat d' agulles de cap que varen castigar la golosina dels *gourmants*, qui varen fugir mes punxats que contents. Pera els atrevits el diumenge vinent preparem un altre trampe. Ja ho saben.



De la vida

L' amor de l' hetaira

Erem en un reservat d' un bar. Anavem encenent cigarrets y confoníem voluptuosament la blavosa fumerada, refermant així una forta corrent de simpatía. Els membres lácits per el rescent exer-

cissi sensual, predisposaven l' ànim pera la dolsa contemplació y així, plaentosament, esguardava la que moments avans havia estat meva.

* *

¡Doloses paraules, les seves! ¡Mimosa y enganyadora la seva veu! ¡Barreja armoniosa d' un francés y un catalá deliciosos!

Aquesta dona era una *mujer ruin*, que diuen en una certa y llunya encontrada y malgrat aixó, vaig estimarla y vaig témer la seva refinada malignitat, tan habilment endolsida per uns ulls blavosos y un cabell daurat que tenia la rossor de la garba.....

* *

- La mondana anava descapellant llur historia turbulenta y rodamón y la mala remembrava am plaer la seva estada en un hospital de Marsella. Va esser del ópi que ingeria. No n'has fumat mai d' opí? Es lo millor del mon *mon cher*, es lo que desgavella follament, agradosament, totes les fibres del cos fentles gosar de les mes diverses y vives sensacions. Jo vaig estarne molt greu del abús del ópi y res me faria de morirne si l' espasme del plaer me durés fins á l' hora de la mort. Probaho un jorn *mon petit*....

* *

Vaig volguderla molt á la dolsa perversa. Era dona de la vida, anava am tothom, pero d' aixó els meus amics no sabien ni devien saberne res. Ben sol la visitava y sovint fins m' oblidava de sa baixa condició de venedora del amor, mentres contemplava el seu cos de verge impura. Els meus amors doncs, volia rodejarlos d' un atraiwent misteri y fujint de la realitat, en res m' endinzaba de la seva vida actual.

* *

Pero aquella situació era impossible y va tirdre l' seu fi. Una nit, que fou pera mi nit mal haurada, aquella dona va cridarme en ple carrer. Els amics se'n apropáren llicenciosos flairant *dona*. Ella 'ls hi doná una tarjeta y breus hores després, les meves amistats volguéren fruir y maculáren un cos que hauria guardat en palau de marbre de columnes daurades y mobles d' ivori y de cristall.

* *

Va finirse l' encís aquella nit y desfeta l' ilusió, sempre mes he rebutjat el amor d' aquella dona.

Barcelona.



Una trista nova

Que no ho saben quin una n' hi ha passat al pare nostre?

Pobret ab una mica més POTICRACIA 's veu obligada al dol. Doncs el pare *Papitu* mes entramaliat que nosaltres, ha sentit com se li rostíen les costelles ab l' incendi de l' impremta Horta, centro de les seves tirades

Per sort d' ell y alegria nostra només se'n ha cremat la meitat, lo mes sec del setmanari Ab lo restant no hi ha pogut res el devastador element; *Papitu* es massa vert.



Modernisme

Dun temps ençà sembla qu' á la nostra potinera ciutat la ve animant un espirit de renovació que si dura molt no trigaré pas gaire en contemplarla nova, ben nova, tant nova que semblarà un altra.

La veritat sia dita, totes les empreses, deixant apart les que s' proposa portar á terme «El Diario», troven á Lleida la sahó necessaria pera fructificar y aixó es una prova més de que l' nostre caracter hospitalari no es pura llegenda.

Passem per allí ont vulguém, per tot arreu es veu com s' aixequeren obres de planta ó bé es renoven edificis vetustos y no passará molt de temps que s' comensin d' una manera definitiva les grans obres trassades en els ciclopics projectes dels canadienses que donen tant á parlar com les piràmides d' Egipfe.

Y d' aquestes ànsies de renovació que sembla qu' uns aires benfactors ens han portat de fora, com no podia menys s' han anat infiltrant poc á poc en els poros dels nostres convehins fins al extrem de que son ben pocs els que consegueixen llurarse dels seus impulsos.

Una de les botigues qu' ha sofert una radical transformació es la barberia de la plaça. El microscopic establiment qu' abans semblava un despatx-sucursal de les tasotes, avui s' ofrena á la vista dels parroquians elegant y hermos, de bellesa sencilla com la sensillessa inglesa y els desperta els desitjos de que 'ls creixquin la barba pera poguerhi anar á afeitar bent suvint y els fa esclatar en merescuts elogis al amo d' aquell, el simpatic Roman, qui els reb sadollant satisfacció.

Al nou salonet, per esser tot nou de trinca, fins l' han batejat ab el titol novissim de «Salón La Razilo».

Entre els parroquians al principi suscitava discusions el significat que pugues tenir aquell titol misteriós y més de una vegada hij havia d' intervenir l' antic dependent Josep, avui ex,

pregantlos qu' es calmesin y que no s' hi capfiquesin porque no hu entendréfen ja qu' alló era *espiritista*.

— Esperantista, replicava l' amo—Bueno, es lo mateix afegia, ell tot rient.

Aleshores les disputes amistoses es calman y es converteien en observacions vers en Roman.

— Home, aixó del Esperanto em sembla qu' es antiestètic, deixa un.

— Has fet be, observava un altre; jo crec que si tots l' arribesen a aprender, s' haurien acavat les fronteres y podríen anar á tot el món sens por de morirmos de gana.

— Si t' hi mires be, afegia un tercer, aixó del Esperanto es una llengua que no te rahó d' esser y que significa un nou acte de rebelió. Recorda que la confusió de les llengües prové segons la llegenda de que volgurent l' home desafiar á Deu va pretendrer construir la torre de Babel. Y si aleshores la Providència va decretar qu' els homes no s' entenguessin, no se perque ara s' aixequeren de nou ab l' empenyo de qu' unes llengües no es confonguin ab les altres. Aixó es un acte de rebelió, res més que de rebelió.

Y en Román que vol complaure á tots explica que l' idea del titol li va inspirar tan sols el desitg de que tot fos ben nou.

Mes nosaltres qu' en aquesta qüestió no hi entrém ni hi surtfim, hem sapigut que hi há qui fa correr que s' ho atribuheix com un llegítim triomf la novella Societat «Llerda Spero» y que fins han acordat notificarho á en Zamenhoff á fi y efecte de que pugui vanagloriarse de que ja comptaban ab barberies esperantistes

Y en Lluiset Abadal, que no hi veu de joia desde que sab la nova, diuen que prepara un article sobre les *relacions entre l' Esperanto y les navajes d' afeitar*.



Periodistes en sonet

Antoni Puch

Redactor de:

El Diario de Lérida. El Pallarsa, El Ideal, El Correo Leri-dano, La Prensa, El Lunes..... y els que vinguin.

Idólatra fervent de somnolencia
rápit en conferencies telefónicas,
escriu pausadament, sempre lacónicas
les notícies qui reb ab tota urgència (1)

Per sis diaris fa la conferència
en defensa tant sols de la bucòlica
y es per'xó que 'ns engega entre ses crò-

[nícias

de tant en tant qualcuna inconseqüència

Viu felis y complerta ne seria
la llur felicitat poguent lograr
que may sortis lo sol, fent nit el dia,
els pals y fils electrics destrossar,
y una cambra ab dos llits, ont s' ajauria
un rato en cada llit per trevallar



El segon bateig

D' en Cirilo



estre, galan en extrem ab les
dones, soci d' U. F. N. R. y
atolondrat, es el jove que tots
els dies acostuma á passejar pel nostre
carrer Major y que ha donat en respon-
dre pel nom de Cirilo. De la cadena del
rellotje li penja una com si fos una perra

(1) relativa

grossa qu' ell diu esser egipcia y que la
presúm com si fos una de les maravol-
oses pedres qu' en Hernán Cortés perdé
á les vies de Galicia. En Cirilo aná á
Barcelona pera fer el superior y al en-
semps aprofitar l' estada en aquella ciu-
tat pera banyarse en aigua salada, pero
com aquest estiu sembla qu' els deus ha-
gin estat de punta ab els propietaris de
les casetes del banys de la Barceloneta,
la temperatura ha sigut contraria á
aquest sport y com en Cirilo compren-
gué que de banyarse es quedaria mes
glassat que després de llegir un article
de D. Benigne, deixá l' idea per un altre
día.

L' imars pensá altra vegada en anar
al mar pero com el temps tampoc era
gens propici es digué: Lo qu' es avui
vestit ó nó he d' anar al mar. Llogá una
barqueta y ab la companyía d' un seu
company aná á passejar pel port.

El barquer á forsa de remar els portá
fins á l' entrada del port, emprendent tot
seguit el retorn.

Arrivaren á les escales de la Porta
de la Paz y el company desembarcà pri-
mer. En Cirilo, després, creient que li
aguantaven la barca, atolondrat. doná
un salt, l' embarcació es feu enrera y
ixapl al aigüa.

En Cirili, un cop refet, surti del mar
xorrant com un pí trist, donant lloc á que
digués un qu' en aquell mateix moment
passava:

—Mira noi, no cal anar al Bosque pe-
ra veurer el nacimiento de Venus.

Y vetaquí com en Cirilo es veu obli-
gat á passejar per Barcelona ab un ves-
tit ab aparença de lance mentres se li
aixugui y pugui planxarli el que nosal-
tres ja tenim tantes voltes vist y admirat.



A proposit d' un concurs

¡Entrém en foc!

Pels periódics diaris de nostra capital ens hem enterat de que la Comissió Provincial va excluir á un dels opositors á les pensions que anualment es concedeixen, al objecte de que 'ls favorescuts pugan perfeccionar els seus estudis sobre música ó pintura, cumplint un acort, segons diuen, de la Diputació.

Els periódichs locals no afexeissen res mes y es que segurament creuen aquest fet tan nimi, tan insignificant, qu' ab perfecta unanimitat han decedit no ocuparsen.

Per altra banda, tenen els limits molt reduits y no poden concedir més qu' unes ratlles á *insustancialitats* com la de referencia sense que s' en resinteixcan els auto-bombos y les qüestions *trascendentals* qu' ofrenen als llegidors retallades dels diaris forasters.

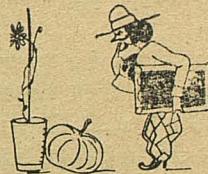
Els periódics de Lleida, no rectifican la seu historia, ó la que s' ha forjat entorn d' ells, han estat fins á cert punt conseqüents Han fet be, i que carai! : «els pobles tenen la *prensa* que 's mereixen».

Tampoc diuen les causes que motivaren aquell acort, mes aixó no es un obstacle pera que nosaltres fem constar contra el mateix la més ferma protesta, ja qu' al nostre entendrer, no es quí la Diputació pera exclourer d' un concurs á personnes que no están incapacitades legalment y disfruten tots els drets de ciutadanía.

Y sobre aquest punt desitjem que fisi be la atenció el Jurat de Pintura qu' es el que debiajudicar l' obra del oposi-

tor excluit, perque no resulti luego qu' es fa cómplis d' un acort qu' al seu dia, pot mol ben succehir, el declarar ilegal la Superioritat, y ademés, perque podría significar al acatarlo que té interés en apartar tots els obstacles que sian suficients pera fer naufragar determinada candidatura apoiada per elements qu' al carrer criden per l' igualtat y la democracia y dintre la Diputació no fan mes que caciquejar.

Y per avuy... próu.



¡Oh! ¡Oh! ¡Oh!

¡Oh qu' es gran París, el de França no el café.

¡Qui no ha vist alló, no ha vist res!.... Y Londres? Oh! Londres!.... Y Belgica?.... Ah! y Nova—York ¡Uh! y les Borjes? Ohoooo!!!!

Aqueixes son les exclamacions que preluden un seguit de maraveïllas que 'l felis mortal que há recurregut aqueixes capitals assombroses ens engega á fort y á dret compadint á cada instant la nostra desgracia de provincians eterns que no hem vist el món per cap forat: ni el de l'aiguera.

Darrerament un conciutadá recentment arribat d' Alemanya, ens ha esplicat cada cosa del pais del Kaiser que 'ns ha deixat ab un pam de nás y ab la boca badada,—Allá á Alemania, tot es gran; Que vol dir Lleida? Sens anar mes lluny, hi ha una cerveceria ont no mes s' hi despatxa á la menuda, en la qual n' hi caben sis de Lleides y en Just per tornes. Abs uns aparatos electrics, veritables cascates de llum, que 'ls bevedors han d' usar ulleres

fumades..... No riguin no; aixo es tant cert, com ara estem aqui, y si nó qu' un llamp els escaldi.

Al mitj del saló, es á dir, al mitj ben bé, no, aproximadament, perque alló es tant gran que no l' han trovat el centre, n' hi penja una de lámpara que té noucentes bombetes de filament que de tanta claror no s' hí fila. Y la cervesa que 's despatxa? No mes els fins de dir que hi ha dos senyors que entran al incomparable *bar* á les dotze del dia y ne surten á les quatre de matinada despres d' haber consumit per valor de divuit durus en xops; y surten tant aixuts com si res. Aixo si, á cada moment s'aixecan de taula y tant com ne beuen ne treuen.---Y de la que treuen que 'n fan? La llensen?

---Fugi home, fugi: La tornen á vendrer á meitat de preu! Y á té qu' es ben bona! jo no 'n bebia pas d' altre..... Creguinme, vagin á Alemania y sabrán lo qu' es bó.



Agenzia matrimonial

SOLERET.— D. Antoni. — Carrer de la Palma, núm. 7.— Petit, rebasut y de panxa abultada, d' edat mitja com el barret fort que porta, y actualment empleat d' Hisenda. Es catòlic fervent y asiduo concorrent á la Lliga ont hi va per fer el xamelo á jugarse el café. Pero en Soleret pert semper y crida y s' esgargamella. Fa poc va estrenar un trajo nou que sembla de *bazar* y porta sempre la corbata torta asobre d' una camisa blanca y almidonada ensenyant alló que hi ha al cap

de la petxera y acaba en punta. En Soleret es tota una caricatura d' en Apa; dorm en un llit alt de tres puntins y entre mitg de dos angles qu' el guardan de pendre mal perque si caigués ni el Viàtic hi fora á temps; s' afaita poc, no mes qu' els grans dias ó sigan les diadas solemnes, aixís es que en Soleret no li toca d' anar *al pelo* fins el dia 25 de Desembre.

Gran amic d' en Canalda del qui há apres el ser galant y presentarse. En Canalda y ell es compenetran tant que si *Cervantes* fos viu y vingués á Lleida faría un D. Quijote nou: no en dubtin!

Cada diumenje en Soleret va al Rosari y es de veure com canta alló de *JRuje el Infierno y brama Satán, la fe de Espanya no morirá!* y no morirá no tinguin por perque en Soleret es cuidados y durará com el trajo nou que s' há fet que n' hi há per temps.

Quant arriba á la oficina en Soleret es treu la americana nova, la penja ab molt cuidado en el respaldo d' una cadira y se 'n posa una de vella. S' ha de veurer la gatzara que s' arma si s' acostan an aquella cadira: *Cuidado señor con la americana!*

Ha tingut desitjos de casarse moltes vegades y de Bellvís en guarda un recort trist y al flaire ranci com l' aufals qu' es cria en aquet poble.

Fa poc feu demanar la ma d' una damisela molt elegant qu' es filla d' un senyor que había tingut al mando el govern de la ciutat de Lleida y hu deixá correr.

Apa xicotes de sa casa, en Soleret aviat ascendirá de lo que nosaltres ens en alegrém.



Retalls dels periòdics

Lo primer orgue (lo nostre es lo segon segons lo *Diario de los Insultos*) de la P. U. F. N R y de «Joventut Republicana», en son nombre del dimarts, 20 de Setembre, al resenyar lo miting de Aytona, entre altres coses, diu:

«Aun lejos de la población ya nos sorprendieron agradablemente aquellos grupos de chiquillos que atravesando la carretera esperaban el paso de los expedicionarios.»

... «Los niños daban vivas, levantaban las manos saludando con las gorras y corrían alegres detrás del auto. No cabía duda que tendríamos un buen recibimiento.»

Los gegans quan per Corpus ó per la Festa Major surten de Casa la Vila no poden donar un pas de tanta quitxalla que atravesant los carrers per ont passant, donen crits y saludant ab les mans corrent detrás d' ells; y no obstant no hu fan possar á cap diari ni hu diuen á ningú, excepció d' en Castro.

Los de Joventut y los de la U F N R son molt poc modestos



¿Suicidi?

En Cortés es un honrat obrer tipogràfic que te la dissort d' oirhi molt poc.

La sordera sigué la causa de que fa

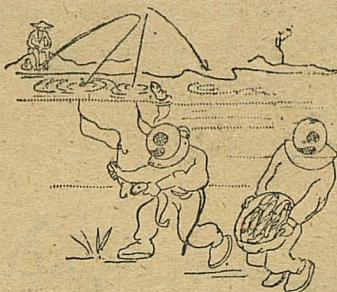
pocs dies fos atropellat pel tren que surt de nostra ciutat á les cinc y mitja del matí pera Tarragona.

Mercés al maquinista que va puguer parar, es liurá d' una mort segura el bon Cortés pero, ab tot, no sigué possible evitar els efectes del cop que li produiren insignificants lesions al cap.

La nova la publicaren els periòdics locals, y la gent, que fins en les intencions es posa, comensaren á dir qu'en Cortés havia tractat de suicidarse.

En Cortés es va enterar de la versió y estranyat exclamá:

— ¡Ves, dir qu' em volia suicidar quan precisament tinc que cobrar cinc duros de la Diputació!



hoc habet

Les lluites de gladiador entre POTICRACIA y *El Diario de los Insultos*, sembla haber finit

Ja era hora, pensarán vostés y nosaltres també n' estém contents d' aquest acabament, ab major motiu resultantne vencedors.

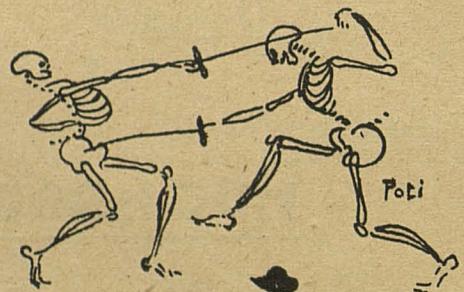
Els improperis s' han acabat á instances de la lliga del bon mot que en aquesta ocasió hem sigut nosaltres. ¿Volent res mes paradoxic?

Un periodic ab fondo vert y ribets vermellos dant llissons de *bien decir* á un diari moral y austero.

A proposit d'aqueixa lluita *El Correo Léridano*, pera tornar á remouer alló qu' el Quixot creu millor no *menea'lo* y nosaltres també, va presentar una moció en ses columnes invitant á *El Diario* á una lliga contra les inmoralitats.

Les nostres orelles tornaven á tremolar per por de sentir novament lo *bo y millor* que 'n dicteris *infamants y mal sonants* te 'l d'ccionari.

Per fortuna, tot resta en quietut: ni *El Correo* parla mes de lliga ni *El Diario* accepta la lliga. Nosaltres som mes tossuts y com que 'n agrada que tot se porti á terme, en substitució de la lliga contra les inmoralitats ens dediquem á la lliga-cama qu' es la lliga mes digna d' esser venerada. Oh, y ara que 's porten ab llassos!



Pelat 50

Fa som al 47, no mes ne falten dos pera que surti á la llum pública el **nombre 50**, lo que els fem avinent pera que comen-

sin á estalviar y recullir el xapot per comprarlo. Val mes que s' estiguin de penderer café que de comprarlo en aytal diada.

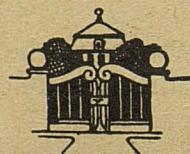
El café irrita y el nostre setmanari depura, de .. pura gracia els fará esqueixar de riurer. **El nombre 50** serà el *non plus* de la sal ètica (mellor que la sal de graelles).

S' activen els treballs pera fer una cosa mai vista. ¡Ojo, y á la vista.



Els tallers de Lleida

De Londres han cablegrafiat á en Nik-Cognac, pera que s' imposi de un robo de brillants ocurregut á Tàrrega, patria de Sant Eloy. Al ensemps, rebém un cable del detective, en el qual ens manifesta que fins á la setmana entrant, que ja haurá enlestit, aclarit, dilucidat, especificat y arreglat ¡Ay carat! l'assumpte, continuarà les seues investigacions dels tallers de Lleida.



Frivoles

DIVENDRES, DIA 6.—Es pitja... raims.—Rebém (no garrotades) sino un programa de les festes que celebra la vila de Graus patria d' en Joaquim Costa. Mercés y ballin forsa! —En el tren de mitjdia marxa á Barcelona pera embarcarse cap América ab rumbo fixo l' elegant y noctambul pollo Joan Gasol, una de les figures mes altes de Lleida y de més relleu. Les mamás respiren per les seues filles y els serenos també. POTICRACIA li desitja un felis viatje, que fassi bondat y que refiri d' hora; aixís no es pasará les nits en cla y mirant les estrelles.—Un cipal d' istiu dona la bola á una gossa sens compassió. L' amo del can s' enfada agafa, la bestia (no al cipal) y la posa en un carretó y el paseija per tot Lleida ab un lletreret que diu: *Una bola!* (va de veras eh?) *Los perros mueren á manos de la autoridad y los acreedores también.*—Torna de la ciutat de Barcelona aont aná á vendres el guarda polvo y la maleta l' enciclopedic *Pepito Alvarez* (á). Tey.—A quarts de vuit de la nit reb una caricia per primera volta en *Niubó el feo*.—En Mostany llegeix pel carrer Major la camperola del *Papitu* al elegant *Ramonet Aige* individuo del somaten y fill de casa bona.

DISSAPTE, DIA 7.—No s' celebra cap casament.—*Carat, lleidatans!* ara tot just que tanquen á les dues?—Al carrer de Sabaters pert tot d' un cop el nas, l' adipos Josep Massot. Qui el trovi que passi per aquesta redacció que l' gratificará pera oferirl como un ex-vot á *Santa Raquel Meller* quina imatje adora aquesta gloriosa casa.—La herniada y amataenta coupletista *Alhóndiga* ¡ay! *Arandiga* y el seu estimat gos marxan á Serós á actuar. Que les tomatoes li provin (el menjarne ¿eh? no confundir).—Arriba de veraneigar el president de nostra Excelentissima Diputació Sr. Gil Doria. ¡Ben vingut.—La Lola segueix tan trista, Que

será! que será, este es un secreto que nadie sabrá... si volém—*La Blanca d' Alexis* ha descobert un mon nou ¡Ni que fuá Colón!—S' estrena als Camps *La Generala* esperpent literari y musical.—Rebém la revista popular «*El Cine*» quina porta un interesant sumari.

DIUMENGE, DIA 8.—L' intencionat cartell que lluí al balcó d' aquesta mai prou alabada Casa el diumenge passat apareix tot esqueixat. Sens dubte al *valent ó valentis* els debia fer mal aquell *bastó* pero trumfos son trumfos y han perdut.—POTICRACIA dona dues peles pera la suscripció oberta pera restaurar la capella de la Mare de Deu de la Arcada. Esperem les indulgencies de *El Diario de los Insultos*.—Nostre estimadíssim y simpàtic requeté es deverteix á la baixada dels Mangranés. Ja avisará eh? el dia de la axecada, per que POTICRACIA vol estar á salvo y no vol que li axequen ni la camisa.—La revista *El Eco Artístico* porta una crónica de Lleida parlant del local que s' inaugurará al carrer de Caballers ont hi haurá un pet de artistes que farán *fredat*. Molt bé per la podre y els qu' es donarán de baixa d' *El Diario*.—Surta la Poti y s' agota tota la tirada. ¡Exit tras exit! ¡Viva!

DILLUNS, DIA 9.—Adoquinen el carrer de les Carnicerías. Mercés Sr. Mor que vetlla pels interisos de la ciutat per damunt de tot, ja que per deball també hi veillant les tranquilles veines d'aquet carrer.—S' escombra la Redacció per segona voltay ens venem tot el paperam á un drapaire. Entre el paperam ens oblidém de la colecció d' *El Diario de los Insultos*.—Lo campeón del viatjer D. Bonaventura Neach te en projecte un viatje á *Russia* al objecte de visitar al *Zar nuestro padre* y saludarlo de part de la U. F. N. R.—Tenim el gust de saludar á nostre estimadíssim amic en *Samuel Cortillas* qui ha arribat d' *Osca*. Se conserva tan guapo com sempre y pensa ab la *Meller* tot el dia.—Solemne aparició de *La Aparicio* al tablado del *Café Paris*. Es gentil y elegant y POTICRACIA que ja li roda el cap publicarà la seuva caricatura que será frapant!—Marxan á *San Sebastián* l' alcalde D. Pere Mor y el concejal D. Simeon Ybars. ¡Felis viatje! —Admirém la

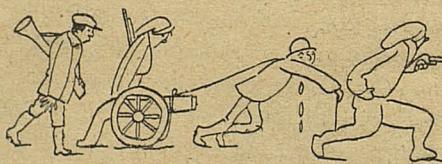
fe de bastisme del Sr. Canalda y llegim que... dice *llamarse: D. José María Ricardo Canalda de Gomis, de Gualda, de Bonifasi, de Comes, de Morlius, de Bajils, de Roca, de Figuera, de Desplanta, de Lamor, de Trá, de Bucareli, de...monio!* no es fassi fer pas tarjetes.

DIMARS, DIA 10.—*El Diario de los Insultos* encara no ha dit aquesta boca es meva de lo dels cops. Es lo millor que pot fer; mutis pel foro á quin pertany el Sr. *Masot*.—Agafen á la banqueta 100 rates ab una gabia. ¡A les *Borjes* els convindrian!—Comensem els treballs pera fer el 50 nombre de *POTICRACIA*. Res qué ja arribaré al 100.—Debutan al cel del *Café Paris* la *Mari-Nerma* y la *Jenerito*, dues estrelles que portarán en aquet lloc *cua*. ¿Qui es l' últim?—*La Tereseta Torres* diu que vol limpiar ab vino de carbonato una corbata d' un pollo que se li embrutá tot sopant al acreditad Bar *La Lluna*.—Arriba del Nort el diputat provincial *D. Manel Florensa* que porta una novelia pera publicar com á folletí á *El País*.—L' *Antiestetic* surt per primera volta de casa. Ens fixem ab la cara y ens es clafem á riurer, ni un mapa de relleu!

DIMECRES, DIA 11.—*El Djario de los Insultos* continúa tent *piu*. Devant de la plaseta de la Llibertat, volca el criminal *carro de la basura*. ¡Sant Roc, per Deu! no feu mes la guitsa als pobres lleidatans, que de peste ja 'n tenim prou ab la que volca diariament el *Rojo y Verde* lleidatá.—Marxan á Barcelona, ab el tren de mitgdía en *Depito Valldeoriola*, en *Miquel Santesmases* y el *Josepet del Jardí* al objecte de despedir al company de la colla dels noctàmbuls *Joan Gasol*. Aquest els obsequiará demá ab un sopar expléndit de despedida al *Mundial Palace*.—Per falta de concejals y sobra d' assumptes no se celebra sessió de primera convocatoria. *Sant Sebastián* es *fresch* pero el nostre excellentíssim Ajuntament el guanya,—La magestuosa *Blanca de Alexis* víctima de llamentable error es denunciada per un viatjant que l' acusa d' haverli sustret un anell estimat en 400 pessetes. La joia, causant d' aqueixa falsa imputació l' havia guardada curosament el viatjant en una

butxaca. La expléndida *Blanca d' Alexis* recobra la seu bona fama y *POTICRACIA* ratiifica la seu ignorància. Els únics robos que ha comés la *Blanca* son cors y libres albedrios y aixó no hi ha qui ho resisteixi... ¡Ay lladra, si et poguessim agafar!—En el tren de la nit l' *Iginio Andreu* y *Josep Blasco* marxan á Barcelona á despedir á en *Gasol* y á aumentar el banquet.—La primera conquesta d' en *Gasol* en alta mar, serà la d' una... sirena del barco.

DIJOUS, DIA 12.—Reunió al Palau de la Diputació dels individus dels Jurats pera otorgar les pensions de música y pintura.—El pujit y atildat noi *San Genis* assassina 13 dones ab mirades.—Saludem á la *Corti* y admirém aquell moneder de plata que porta regalo sols de princep ó de banquer.—Uns cegos fant les delicies (tocant) de criades y nenes romàntiques. Ull viu que la vista enganya!—Es reuneixen á casa la Vila els fondistes y posadars al objecte de protestar dels nous arbitris municipals sobre *peaje*. Menú suculent qu' els servirem la setmana vinenta.—Comensan les obres á la *Mare de Deu de l' Arcada*. Per obres bones y miracles dita imatje. ¿No *Alcayne*?—¡Gran juerga!! á les nou de la nit als reservats del *Café Paris*. Es destapona xampagne y ballan el garrotí asobre les taules la *Aparicio* y la *Generito*; la *Mari Nerma* canta acompañada ab guitarra. Ja hem dit qu' aquestes estrelles portarian *cua*.—Ha arribat á nosaltres orelles qu' els joves de vestit de fil cru, que fan brillan y segons diuen ells se *gastan la ultima pella* d' una serie, desitjan coneixens. Com ningú ens ha presentat á pesar de prometrensho, ab gust els oferim la nostra *Redacció* si es que 'ns volen honrar ab la seu visita. Els remerciem per l' atenció.—*La Corti* plora perque la *Rosita Diaz* li ha birlat el fulano. Vaja Pilar no *hay para tanto* que en un banc hi caben moltas.



Espectacles

Camps Eliseus

Desesperats de tant esperarla per si se'n presenta á les taules d' aqueix coliseu *La Generala*, maravella musical segons diuen els cartells y obra de gran éxit, d' espléndida presentació é intachable interpretació segóns critéri unánim de la prensa local.

Nosaltres per negats ó per subtils y entesos (modestia apart) no estém pas d' acort ab ells.

No entrém en consideracions porque l' espai d' aqueixa secció ens ho priva; aixís es que resumint donem la nostra sincera y franca opinió, bona ó dolenta.

El llibre de *La Generala* porta tot l' amaniment de revista lleugera que imprimeixen en les seues obres els senyors Perrin y Palacios. Molta cama, moltes dansas, batallons de soldats femenins, generalas ex-coupletistes que lo mateix cantan les seves cansonetas devant de un ministre, com ballan el *can-can* enfront d'un monarca: reis destronats que peguen un sablazo al *lucero del alba* ab la senzillesa que ho faria un *cesant*; marits que consideran qu' un princep fa felis á la seva esposa perque la passeeja pels jardins del palau fugint de les reunions y en busca de solitud; una princesa enamorada d' un princep que fuig de ella á pesar de tots els precs y al fi l' enganya ab cansons. Que 'ls sembla quins reis? Els vasalls d' aqueix pais imaginari deuen ser mes ordinaris que 'l vi de dotze...

Nosaltres no diem res; fem punts suspensius y que deduixi qui en sápiga.

En tocant á la part musical, creiem tocarhi, aqueixa vegada el mestre Vives no s' ha cansat gaire. Els aires que componen la partitura son fàcils y á mes de fàcils, Deu nos guarde de mals pensaments, pero tenim la desgracia de recordarlos tots; lo cual també podríá esser

deutgut á una asombrosa intuició musical. Ens resta el dubte.

En resum: lo llibre, déixem encendre; y la musica..... val mes tocar el dos y *con la música á otra parte*.

La misce en scene joh! joh! En el primer acte decorat explendid; una terrassa ab un *velarium* ab tocs de purpurina que fa aclucar els ulls de llampant: no hem vist mai res tant lluent. En el segon: un jardi explendid ab un Petit Trianon que just li surten les dents y un cos d' edifici á la dreta ab unes vidrieres que en moment determinat trasllueixent un espetec de llum, que l' apoteosis de D. Juan Tenorio y els focs artificials de la festa major al seu costat una llantia. Res que la prensa n' ha quedat enamorada.

L' execució, leri, leri; no obstant qualques actors no sabien prou lo paper y els cossos de ball, no estavan d' acort y els..... En fi, la prensa ho trova bò y nosaltres acabem cantant alló que ya deuen saber.

La escopeta—para el cazador.

la ruleta para el jugador.....

y si es bueno—*macor ca macoi*.

CORRESPONDENCIA

H. B. Barcelona.—Molt B y vá.

F. B. Mollerusa.—La seu xafarderia no hi cap. Per això no s' hi amohini mal de cap, cap. La setmana entrant serà un altre dia. Vagi enviant que aniré recullint.

F. P. Tárrega.—Sab que 'ns agradan molt els seus versos? Vosté té un elevat esperit poètic. Perqué frueixin els lectors, aquí va un retall:

....y quan va veurer an al vell
la noia obri la gabia
y van veurer tots com s'escapa l'ancell.

La fa molt llarga, jove, l' última ratlla.

E. R.—Converses à aquesta hora? Si tothom las fés com vosté m' agradarària que la gent del segle parlés ab signes: aixís no els sentiria.

Imp. «JOVENTUT», Major, 92 - Lleida.

TEULERIA Fontova
Mahons, Teules, Rejoles de totes classes

Preus Económics ■ Secá de Sant Pele
= Pera encarreccs, Magdalena, 24, entresol =

Modesto Mercé Poch



SASTRE

Especialitat en el corte de trajos de
totes formes, Sobretodos y Gabans.
Abrics pera senyores

Major, núm. 6, pis 2.^{on}

LLEIDA.

COTXERIA DEL SUIS

COTXES A L' ARRIBADA DE TOTS ELS TRENS

= Se lloguen cotxes pera casaments, bateijos, enterros y pera tot lo que 's desitji =

SASTRERIA GOMÁ GERMAN S

Major, 68

Es ont es vesteix millor

Lluentes com á miralls us deixarán les sabates
si aneu á enllustrarles á casa en

CASCARRA Plaça de la Sal, 20

També 's ven crema de totes classes
— — — menos les fetes ab ous — — —

Talons de goma
per no fer soroll al retirar, de totes mides

POTICRACIA

Setmanari xafarder, de mes circulació qu' els duros sevillans

Caricatures expatarrants y tetx brillant com el trajo d' un cipal de gala
Surf el dia que pot pero, com no es partidari del Descans dominical
----- casi sempre es els diumenges, com els dependents -----

Nombre solt: 10 Cts.  Nombre atrassat mai ne queda, pero si n'hi ha... 25 Cts.

Suscripció per tot Espanya: 1'50 ptes. ■ Extranger no ens entendrien
Pagos adelantats ó tot lo més, toquém y toquém que está de moda.

TELEGRAPH: No tenim fil.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Carrer Major, 6^a-pral.

LA LLUNA

BAR DE PRIMER ORDRE

CARRER DE BLONDEL, N.º 1

□ (FRENTE AL PONT) □

Especialitat en tota classe de refrescos y begudes de les millors marques, servides ab aigua estéril y gelada.—Servici de SODES, produïdes ab els aparells més moderns.

SERVEI PERMANENT

RESTAURANT: Servei á la Carta á preus econòmics

Salustiá Estadella

METJE - DENTISTA

Únic á la Capital

Plassa de la Constitució, 24 - pral.

TALLER Y MAGATZÈM DE MOBLES DE CELESTINO JOVÉ

Especialitat ab els mobles fets per encarrec • Se serveix ab puntualitat

DESPAIX: PESCADERÍA, 3



(Baixada de la Trinitat)

Begudes de totes menes • Sandwichs y ressopóns econòmics: exquisit vermut ab soculent xorisos; sodes fresques, barates y espumoses; café y altres bebestibles y comestibles, us els servirán ab llestesa, esmer y economia en el BAR TORINO
Carrer Major, núm. 77 □ Lleida

Galletes PATRIA

Únic representant: RAMON IBAÑEZ BENET - Lleida

GRAN CAFÉ PARIS

Tots els dies tarde y nit concert
per nombroses artistes —

Sucursal del Paradís

ENTRADA LLIURE

Armeria y Cerrallería

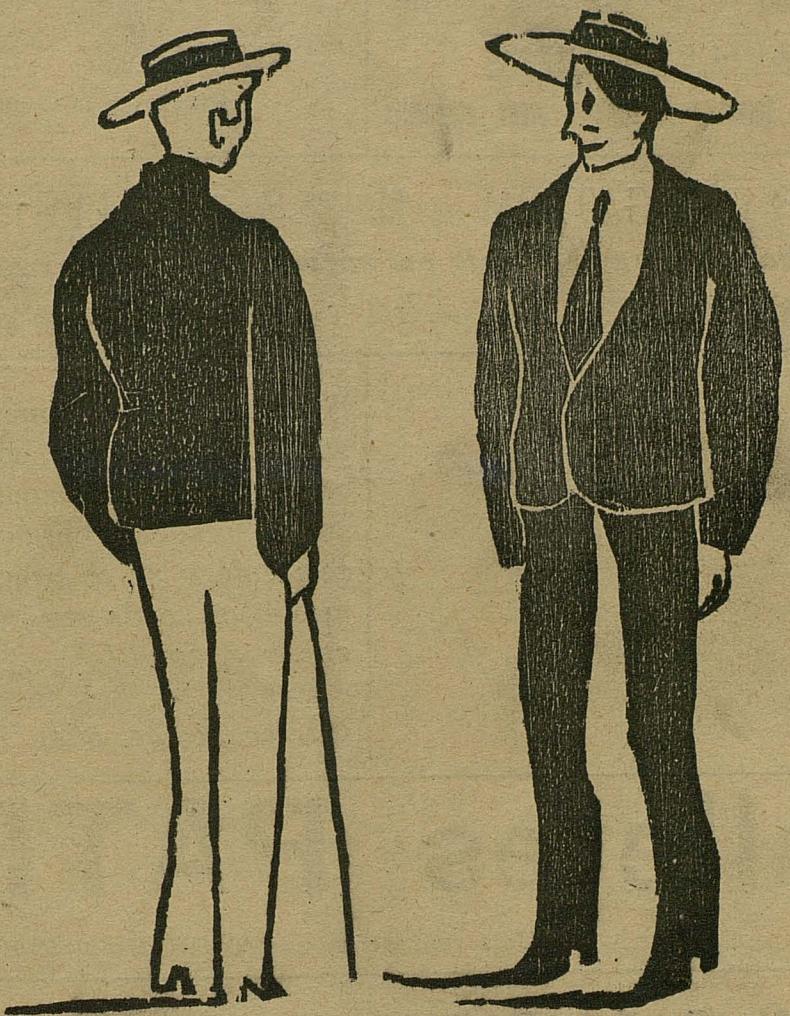
— DE —

Joan Balasch

:: Gran existencia d' articles de cassar y de sport ::

DESPATX: Plassa de la Sal, 3

TALLERS: Afors del Pont



S E M B L A N S A

- En que s' assembla el joc 30 y 40 de la ruleta, ab una jaqueta d' istiu, "d' un cipal de Lleida.
— ?
— Pués en que pert negre y guanya color.